

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3477 van 9 november 2007
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

--

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Libanese nationaliteit, op 16 augustus 2007 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2007.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. KECHICHE loco advocaat M.-C. WARLOP en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, van Libanese nationaliteit (Palestijnse origine) en wonende in Gaza, is het rijk binnengekomen op 8 januari 2007 en heeft zich vluchteling verklaard op 11 januari 2007.
2. Op 12 maart 2007 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker diende op 12 maart 2007 tegen deze beslissing een dringend beroep in en werd op 14 juni 2007 gehoord.

3. Op 30 juli nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 31 juli 2007 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde

1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève, voert verzoeker aan dat hij als vluchteling dient erkend te worden omdat hij - gezien hij op de zwarte lijst van Hamas staat - voor zijn leven vreest. Hij kan de bescherming van de autoriteiten niet inroepen gezien zij onbestaande zijn in de Gazastrook. Verzoeker stelt verder dat de motivering van de Commissaris-generaal om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren de indruk wekt dat er geen rekening werd gehouden met de verschillende verklaringen van verzoeker. Hij betwist bijgevolg de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van de aangehaalde feiten en voert aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit middel ook vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.
- 2.2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. De verklaringen van de verzoeker kunnen een voldoende bewijs zijn van diens hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, september 1979, 195-205). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Noch het Commissariaat-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de erkenningscriteria van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied (Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.
- 2.3. Blijkens verzoekers verklaringen zoals weergegeven in de gehoorverslagen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, vreest hij vervolging in zijn land van herkomst door Hamas. Verzoeker beweert lid te zijn van Fatah en van de Al- Aqsa brigade en gewerkt te hebben als lijfwacht van de verantwoordelijke van het bureau van rekrutering in Gaza. Naar aanleiding van een rel wensten Hamas-leden het gebouw waarin verzoeker woonde te betreden om van op het dak de regio te kunnen bewaken. Dit werd hen verhinderd door enkele lijfwachten waaronder verzoeker, waarna een vuurgevecht ontstond. Verzoeker verklaart dat hij gehoord heeft dat hij gezocht werd door Hamas en op hun zwarte lijst stond.
- 2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat verzoeker in de loop van de asielprocedure ongerijmde verklaringen heeft afgelegd, waardoor de geloofwaardigheid van zijn beweringen en de oprechtheid van zijn asielaanvraag worden ondermijnd. Uit de lezing van verzoekers verklaringen, zoals weergegeven in de gehoorverslagen, blijkt dat hij tijdens zijn opeenvolgende gehoren voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal tegenstrijdige

verklaringen aflegt met betrekking tot (i) het totaal aantal lijfwachten dat aanwezig was tijdens de rel met de Hamas-leden, (ii) het aantal gewonde Hamas-leden, (iii) het tijdstip waarop hij vernam dat hij door Hamas gezocht werd, (iv) het aantal lijfwachten van S.A.S. die tijdens de rel aanwezig waren, en (v) de aanwezigheid van M.D. tijdens de rel. Verder stelt de bestreden beslissing dat verzoekers problemen met Hamas ongeloofwaardig zijn, gezien verzoeker met zijn eigen paspoort legaal en zonder problemen naar Egypte kon reizen, terwijl Hamas op dat ogenblik reeds deel uitmaakte van de Palestijnse regering.

- 2.5. Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift een poging om de tegenstrijdigheden te weerleggen. Met betrekking tot de tegenstrijdigheden omtrent het aanwezige aantal lijfwachten tijdens de rel met Hamas en het aantal gewonde Hamas-leden stelt hij dat ze de geloofwaardigheid van het verhaal van verzoeker niet in gevaar brengen en dat de motivatie van het Commissariaat generaal niet voldoende is. Betreffende de tegenstrijdigheid omtrent het tijdstip waarop verzoeker kennis nam van het feit dat hij gezocht werd, verduidelijkt verzoeker dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen twee periodes. Verzoeker bevestigt enerzijds dat hij 2 dagen later van een vriend gehoord heeft dat hij gezocht werd en anderzijds dat er tijdens dezelfde nacht *'een communiqué van Hamas is weggegaan'*. De tegenstrijdigheid omtrent de lijfwachten van S.A.S. wijt verzoeker aan de verwarring die er op dat ogenblik heerste waardoor hij niet iedereen kon erkennen. Tot slot bevestigt hij dat M.D. wel degelijk aanwezig was tijdens de rel.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zich louter beperkt tot het herhalen van de verklaringen die hij reeds afgelegd heeft en het minimaliseren van de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden. Hij geeft evenwel geenszins een coherente en uitgewerkte verklaring voor alle opgesomde tegenstrijdigheden die wel degelijk hun grondslag vinden in het administratief dossier en geen betrekking hebben op details, maar wel op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek van verzoeker uit diens land van herkomst. Verzoeker kan gelet op deze vaststellingen bezwaarlijk volhouden dat hij een coherent en vrij van interne tegenstrijdigheden vluchtrelaas naar voren heeft gebracht. Er dient bovendien op te worden gewezen dat rekening moet worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de beslissing op zich aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met andere motieven. Immers, de bestreden beslissing dient gelezen te worden als een geheel en de Raad dient na te gaan of de verschillende motieven in hun geheel voldoende draagkrachtig zijn.

- 2.6. De vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers problemen met Hamas ongeloofwaardig zijn omwille van het feit dat verzoeker met zijn eigen paspoort legaal naar Egypte kon reizen, terwijl Hamas op dat ogenblik reeds deel uitmaakte van de Palestijnse regering, wordt door verzoeker weerlegd met de stelling dat op het ogenblik dat hij Gaza heeft verlaten de Gazastrook nog niet in handen van Hamas was gevallen.

De Raad stelt vast dat sinds de verkiezingen in 2006 waarbij Hamas de winnaar was van de verkiezingen grote spanningen ontstonden tussen Hamas en Fatah waarbij vele Palestijnen van beide groeperingen het leven lieten. (wikipedia.org./Fatha-Hamas conflict; www.parool.nl/nieuws/2007/OKT/25buit2.html). Ter zitting bevestigt verzoeker uitdrukkelijk lid te zijn van X en van de X Brigade. Gepeild naar zijn activiteiten tijdens zijn lidmaatschap van deze organisaties komt verzoeker ter zitting niet veel verder dan de verklaring dat hij lijfwacht was van een belangrijk X lid in de Gazastrook en dat hij

daarom een wapen droeg. Deze verklaring over zijn activiteiten komt overeen met de verklaringen van verzoeker tijdens zijn verhoren en bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De Raad hecht dan ook geen geloof aan de bewering dat verzoeker lid zou zijn van de X Brigade een terroristische groep die aanleunt bij de politieke organisatie van X en verantwoordelijk is voor verschillende zelfmoordaanslagen. Uit publieke informatie (www.nu.nl/news/1117000/23) blijkt dat “[H]onderden Fatah-aanhangers vluchtten uit de Gazastrook” en dat zij “toestemming (hebben gekregen) van Israël en Egypte om naar de Westoever te reizen”. Ter zitting gevraagd waarom verzoeker niet naar de Westoever kan gezien hij lid is van X antwoordt verzoeker dat Hamas overal is en hem ook daar kan vinden. De Raad stelt echter vast dat Hamas de macht volledig heeft overgenomen in de Gazastrook doch dat X de macht heeft op de Westoever. De Raad is dan ook van oordeel dat verzoeker beroep kan doen op een vluchtalternatief en zonder twijfel als lid van X naar de Westoever kan reizen waar Fatah volledig de macht in handen heeft.

- 2.7. Verzoeker slaagt er niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig en kan hij bovendien beroep doen op een vluchtalternatief zodat er derhalve geen reden is om het te toetsen aan het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

Het eerste middel wordt verworpen.

- 2.8. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet voert verzoeker aan, onder verwijzing naar enkele artikels over de X Brigade en de algemene toestand in de Gazastrook, dat hij “verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen (...) die de toekenning van de subsidiaire bescherming rechtvaardigt, in de zin van artikel 48/4” van de Vreemdelingenwet.

- 2.9. Uit het eerste middel blijkt dat de Raad geen geloof hecht aan de bewering van verzoeker dat hij lid is van de X Brigade doch wel dat hij lid is van X en lijfwacht van een bekend Fatah-lid. De Raad is dan ook van oordeel dat er voor verzoeker een vluchtalternatief is en dat hij als lid van X zonder enige twijfel de bescherming kan krijgen van de Palestijnse autoriteiten op de Westoever. Gelet op bovenstaande vaststelling komt verzoeker niet in aanmerking voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het tweede middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 9 november 2007 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.